Ч. 143. Середа 15 (2) липня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників насаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Замкнене ради державної. — До ситуациї. — Угорска криза. — Індийский рух противанґлїйский.

На запросини п. Люеґера, Сильвестра і Ґломбиньского відбула ся в пятницю по полудни нарада голов всіх сторонництв посольскої палати. Перед тою нарадою відбували ся наради христ.-суспільного сторонництва; переговори між членами Славяньского Союза а иншими сторонництвами задля склоненя союза до понеханя наглих внесень; чеські хлїборобники переспраВляли з рускими послами що до їх приступленя до Союза. Вкінци безпосередно перед нарадою клюбових голов відбула ся нарада між христ.-суспільними, німецкими лїбералами і Поляками, на якій рішено, що не належить признавати політичних концесий за понехане наглих внесень.

Потім відбуло ся засїданє клюбових голов, якому проводив п. Сильвестер. Забравши голос, підніс бесідник, що народна палата поборола вже нераз ріжні перепони, тому має надію, що і сим разом се поведе ся. По промовах п. Ґломбиньского і Люеґера, які представили цїль нарад і піднесли конечність поконаня теперішних трудностий в парляменті, заявив п. Шустершиц, що оголошені вісти про наради з президентом кабінету не згідні з правдою, позаяк обструкцийні сторонництва не ставили зовсім політичних домагань, а особливо національно-політичних, але домагали ся лише, щоби правительство заявило ся, що доложить всїх сил, щоби перевести резолюцию що до увласненя босаньских селян.

Остаточно по довшій дискусиї наради не довели до нїякого успіху, а коли в суботу остаточно розбили ся о опір славяньскої унії, появив ся у Wiener Ztg. цїсарский декрет, котрим теперішну сесию ради державної замкнено.

Коли рада державна на ново збере ся, доси не звістно; лише часописи здогадують ся, що не скорше, як при кінци жовтня або з початком падолиста.

В пятницю відбуло ся конституююче засїданє прибічної зелїзничої ради в міністерстві зелїзниць під проводом міністра зелїзниць Врби, який заявив в довшій промові, що міністерство зелїзниць рішило підприняти в обсязї ествуючої орґанізациї зелїзничої зарядженя в цїли упрощеня і приспішеня ходу справ, які війдуть в житє з днем 1. серпня. Відтак п. Маталька жалував ся, що при зложеню зелїзничої ради недостаточно увзглядненo представництво Чех і протестував против того. Міністер Врба відпер сей протест яко безосновний.

Виконний комітет угорского сторонництва независимців ухвалив предложити внесене, щоби сойм заявив підчас представленя кабінету, що приймає до відомости іменоване правительства в пересьвідченю, що в осени наступить розвязка кризи конституцийним способом, відповідаючим засадї більшости.

Кошут постановив на нарадї сторонництва резолюцию, в якій заявляє, що обстає при своїм засадничім становищи в банковій справі і буде попирати лише таке правительство, яке сейчас поробить приготовляючі заходи до основаня самостійного банку.

Анґлїї грозить зі сторони всхідних Індий велика небезпечність. Брутальне убийство, якого доконав індийский студент Дінґра в Льондонї на політичнім адютантї індийского віцекороля, сьвідчить про значне розгалуженє терористичного руху в Індиях. Убийник, при якім найдено важні документи, що кидають ярке сьвітло на цїлу подію, належав до терористичного заговору, що зве ся „Сини Шіви, бурителя“. Анґлїйске правительство і публика перестрашені тою пригодою, бо вже від яких трех лїт слїдує в Індиях оден атентат за другим. В Бенґалїї дає собі правительство раду

23)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше *).

— А тепер приходить щось найважнїйшого! — шепнув до мене мій товариш. — Ту нору, до котрої тепер зайдемо, знає лиш мало хто з отсих злодюгів.

Ми опинили ся тепер в пральни і місци тоалєтовім гостинницї; тут зайшли ми за якийсь параван; мій товариш отворив тайні тапетові двері в стінї, а звідтам повіяло до нас сьвіжим, студеним воздухом. — „За мною!“ — крикнув до мене мій товариш і ми перелїзли крізь якесь вікно на малий зелїзний балькон, з котрого стрімка, зелїзна драбина огнева вела на зовсім темне подвірє. Ми злїзли три поверхи в долину і наконець опинили ся на споді якогось вузького, триграннoго нїби комина чи якогось закопу, обведеного довкола високими мурами без вікон, в котрім бігали стадами величезні щурі, не налякавшись нас анї трошки.

Тепер стало ся щось, що менї на другий день видавало ся мов би лиш якимсь пустим сном. Мій товариш засьвітив сірничок, зачав за чимсь шукати в тім темним закопі і наконець відозвав ся: „Ось тут!“ На земли знайшов в тім місци спустні двері, котрі підняв зараз в гору. В отворі показала ся деревляна драбина, котрою ми злїзли в долину, може яких десять метрів глубоко, і опинили ся в якімсь вузкім, вохким коритари, із стін котрого аж капало. Нараз той коритар скінчив ся і ми станули перед зелїзними дверми без замку. Мій товариш стукнув чотири рази обцасом в двері. Зараз по тім дали ся почути якісь шляпаючі кроки і відозвав ся тонкий, пискливий голос Хінця, котрий щось сказав, чого я не розумів. Мій товариш відповів так само незрозумілими для мене словами, двері отворили ся і ми опинили ся у великій комнатї зі столами, стільцями і складаними ліжками, які знаходять ся причіплені до стін в американьских вязницях. Хінець, котрий нас впустив, усьміхаючись хитро, поговорив щось з моїм товаришем, глянув допитливим оком на мене, притакнув відтак добродушно і взяв від нас знову по чверти доляра.

Чотирнайцять мужчин сидїло при ріжних столах. Чотири з них були Хінцї, один очевидно гидкий мішанець жовтої і білої раси, один мулят з жовтими і сірими плямами на лици, а прочі самі білі. Один між ними був велит, хлописко як дуб, з карком як у вола, на котрім майже без шиї сидїла кругла голова з коротко обстриженим чорним волосєм. З лиця того чоловіка пробивала ся така зьвірскість, що аж лячно ставало. Але й прочі инші лиця були як у типових злочинців: маленькі очи, відстаючі уха, брутальні щоки і грубі губи кримінальників з роду. Лиш один між ними був якийсь струнекий, хороший, молодий мужчина, котрий иноді задумчиво споглядав довкола себе і за кождий раз аж задрожав, коли его сусїди простацкі заводили з ним жарти.

Ми сїли собі також коло одного стола, казали дати собі віски, мій товариш витягнув з кишенї карти і ми зачали нїби то дуже завзято грати. Відтак удали ми, що спимо і так прогайнували може дві години, аж остаточно могли звідси винести ся так, що то не впало нікому в очи. Але ми не вертали назад тою дорогою, котрою прийшли; ми пішли иншим коритарем, перейшли через якесь широке подвірє позаду того дому і остаточно опинили ся на улици Доєрстріт, що віддалена досить далеко від улицї Пельстріт. Ми перейшли злодійскими норами попід землю половину хіньского міста.

Ті чотирнайцять мужчин, з котрими ми

*) В попереднім фельєтонї полишили ся деякі разячі похибки, котрі тут поправляємо: Так на другій сторонї в третім рядку під зьвіздкою видруковано: „завів в хіньскі народи“, а повинно бути: „в хіньскі нори“. На самім кінци фельєтону, в послїднім рядку видруковано знов „прочі з цілого Ню-Иорку“ замість „прачі“; зміна одної букви зробила цїле речене неясне. А що в однім місци кілька тих самих слів ще раз повторено, се хоч і разить, то бодай не робить неясности, а Вп. Читачі зволять вибачити. Инші поменші похибки кождий легко зрозуміє.

лише в той спосіб, що використовує рел.гійний роздор між браманами і магометанами, попираючи слабших магометан. Зате індийска печать веде грізну пропаґанду, щоби скинути англійске ярмо. Вправді правительство відповідає на те зі своєї сторони терором, але на богато се не придає ся. Індийска молодїж постановила собі яко оклик „Індиї для Індусів“ та старає ся перевести се в дїло. З японьских часописий дізнаємо ся, що під впливом перевороту в Туреччинї 70 міл. індийських магометан домагає ся конституциї, а що цікавійше, Індуси і магометани, дотеперішні відвічні вороги, радять спільно над осягненем своєї цїли.

Індийский конґрес націоналістів, що радив в груднн в Мадрас, домагав ся більшої участи тубольців в зарядї провінциями. Ті домагания, а також терористичні вчинки подїлали до тої степени, що віцекороль в супереч високій анґлїйскій бюрократії в Індиях перепер значну часть тих домагань, ба навіть один з тубольців став міністром справедливости. Однак ті новости не вдоволили індийских теоретиків, вихованих в Европі. Они заявили, що то, що осягнула Японія, осягнуть і они. Коли Перси мають конституцию, не можуть і они оставати позаду, тим більше, що мають досить сили, щоби скинути ярмо нечисленних Анґлїйців. Індуси суть здібні до як найдальше ідучої само посьвяти. Знає о тім анґлїйске правительство, що против того нічого не вдіє. Індийске питане стануло на дневнім порядку в цїлій своїй основі і в найблизшім часї покаже ся далеко важнійшим, як турецке питане.

Новинки.

Львів, дня 13 го липня 1909

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар надав радникови і начальникови суду в Богородчанах Мих. Кульчицкому при нагоді его спенсионованя титул радника висшого суду краєв. — П. Міністер справ внутр. іменував рахункових радників Ад. Янишовского і Кар. Бальцера старшими радниками, а ревідента рахункового Кар. Ґрацку радником рахун кових департаменту Намістництва у Львові. — П. Міністер скарбу іменував провізоричного касиєра головної каси краєвої у Львові Андр. Косцелец кого касиєром.

— **Санкциї законів.** Є. В. Цїсар санкционував ухвалений галицким соймом краєвий закон, котрий зміняє всякі постанови будівельного закона для сільских громад, місточок і міст згідно з ухвалою з 15 мая 1907. — Цїсар санкционував ухвалений галицким соймом закон про дозвіл репрезентациї перемишляньского повіта на затягнене позички 68.400.

† **Ґр. Казимир Баденї.** Похорон бл. п. ґр. Казимира Баденього відбув ся вчера при дуже численній участи достойників державних і автономічних, представителїв духовеньства, шляхти і всїх верств суспільности. Явили ся між ин. Ґр. Холоневский в заступстві Є. В. Цїсаря, пп. Міністри: І. Е. др. Білиньский, Дулемба і Ґеорґі, Є. Е. пан Намістник др. Мих. Бобржиньский, віцепрезидент Намістництва ґр. Лось, дуже богато послів соймових і до Ради державної, між иншими чеські посли Масгалька і Челяковский, головнокомандуючий зі Львова ген. Шедлер, б. Намістник ґр. Лев Пініньский, ректори університетів і політехніки і много инших.

В недїлю о год. 6 вечером перенесено тїло бл. п. ґр. Казим. Баденього з палати в Буску до тамошного костела.

Вчера рано духовеньство обох обрядів відправило в костелї заупокійні богослуженя. Проповідь виголосив місцевий римо-кат. парох о. Актиль. Панахиду після гр.-кат. обряду відправив ВПреосьв Митрополит Андрей Шептицкий в сослуженю численного духовеньства, а відтак о год. 12 в полудне після лат. обряду Преосьв. епископ Бандурский.

Серед величавого походу понесено до родин ної гробницї домовину, за котрою поступала родина і прибувші гості. Над домовиною промовив перший іменем краю заступник Маршалка краєвого радник Двора др. Пилят, відтак промавляли пос. др. Ґерман іменем Кола польского, пос. Челяковский іменем Чехів, проф. краківского універ ситету др. Моравский іменем приятелів Покійника з Кракова, ректор львівского універс, др. Марс і радник п. Александер Барвіньский, котрий згадав о тих заходах Покійника, які положили підвали ни для культурного а також економічного розвитку руского народа в Галичинї. Віддане печатаня всїх шкільних книжок „Наук. Тов. ім. Шевченка“ у Львові, чим положено головні підвалини до розвитку сего Товариства і его наукового і видавничого руху, переміна руских рівнорядних кляс на самостійну ґімназию в Перемишли, засновини руских ґімназий в Коломиї і в Тернополи, окремих руских шкіл вправ при учит. семинариях, утворене рускої катедри історії в львівскім університетї і покликане на сю катедру проф. М. Грушевского, засновини тов. обезпечень „Дністер“, признане підмог краєвих і міністерских на рускі культурні цїли і т. ин. — всьо те були переведене головно заходами і помочию гр. К. Баденього.

По промовах зложено домовину в родинній гробници.

Коли свічило ся жалібне торжество, зложили кондоленцию жевї і родинї заступник Цїсаря ґр. Холоневский, пп. Міністри і прочі гості.

Пополудневими поїздами роз'їхали ся всї достойники і участники до Львова, Відня і в инші сторони.

— **З почти.** Дня 16 липня 1909 заводить ся в Супранівції, місцевости, належачій до округа дорученя ц. к. уряду почтового в Підволочисках, почтову складницю зі звичайним кругом ділання для місцевости Супранівка і Коршилівка. Складниця буде получена з ц. к. урядом почтовым в Підволочисках за помочию тижнево 6 кратного пішого післанця.

— **Репертуар** руского театру в Чорткові. (Саля „Сокола“. Початок о $7^1/_2$ вечером).

В середу, дня 14 с. м. другий раз „Фавст“, опера в 6 відслонах Гунода.

В четвер, дня 15 с. м. посаїдне представлене „Чумаки“, народна комедия в 4 діях Карпенка Карого.

— **Пригода чи самоубийство.** З особового поїзду, що їхав онегди з Чорткова до Станиславова межи стациями Коростятином а Нижневом випав на шлях потар Йосиф Ґорчевский з Монастириск і згинув на місци. Говорять також, що то не був випадок в необережности але самоубийство.

— **Руска ґімназия у Львові в 1908 9 р** Як що року видала дирекция ц. к. академічної ґімназиї у Львові печатаний звіт за минулий рік шкільний. Перед урядовим звітом поміщена розвідка проф. І. Боберского: „Рядові вправи“. Автор є учителем руханки в сїй ґімназиї

на самім кінци стрітили ся, були то, як мені опісля товариш розповів, великі фахові злочинцї, за котрими полиция пошукувала. Декотрі з них мешкали вже більше як рік в сїй тайній крвівцї хіньскої гостинницї і платили тим, що їм лишило ся з послідного рабунку або убийства. Инші ждали, аж їм підросте борода і аж будуть могли вилізти в ночи так, щоби їх ніхто не зловив.

— А полиция же не знає о тім нічого? — спитав я.

Мій товариш здвигнув плечима. — Урядово не знає, але неурядово знають о тім детективи. Але щож мають робити? Заким би якась громадка детективів аж сюди добула ся, то їх би одного по другім вистріляли або позаколювали ножами. Крім того — властитель гостинницї має гроші, а коли потреба, то не пожалував би їх!

*

Американцї жалують ся на то, що з Европи заходить до Америки найбільше всїлякої зволочи. То лиш почасти правда, бо н. пр. Ню Йорк має подостатком своєї, таки американьскої зволочи. З арештованих торік 1863 жебраків була третина таки з самого Ню-Йорку. Як по инших великих містах так і тут жебраки складають ся переважно з неробів. Із наведеного повисше числа арештованих жебраків було не менше лиш 1162 зовсїм здібних до роботи. У арештованих знайдено пересічно по 12 К готівкою а два жебраки мали навіть по 2000 К. З того видко, що жебрацтво і тут не зле оплачує.

Що до „специяльности“ жебраків, то они по найбільшій части такі самі як і по всїх великих містах на сьвітї; але й Ню Йорк має кілька своїх специялістів а тими суть: жебраки, що підкидують шкірку з хліба; жебраки, що їдять відпадки, і жебраки, що удають омлїваючих. Підкидувач шкірок кидає неспостережено шкірку з хліба на тротоар а відтак кидає ся на неї, але так, щоби его всї люди видїли, і їсть так хапчиво, як би мав вже з голоду гинути та старає ся в той спосіб викликати в людех милосердиє. Ті, що удають омлїваючих, убирають ся в порядне, але вже витерте одїне, вибирають місця, де більше богатих людий і омлївають. Милосердні люди спішать їм на поміч і переконані, що нещасливий млїв з голоду, дають ему більшу запомогу, хиба що случайно виділи вже, як він омлївав на иншій улици. Наконець ті, що їдять відпадки, волочать ся з рана по богатших частях міста. Непевним кроком підсувають ся в домах до кошів, стоячих зі сьмітєм та всїлякими відпадками, призначеними до вивозу за місто, і зачинають в них вишукувати всїлякі відпадки та ніби їсти; люди, що в каменици видять то з вікна або на подвірю, гадають, що ті нещасливі роблять то з голоду, милосердять ся над ними і дають їм гроші, замість відставити їх до найблизшого бюра товариства „орґанізациї любови ближнього“, де всякому нещасливому дадуть добре попойсти, скоро він справді нещасливий; але скоро переконають ся, що він чоловік здоровий, заставляють зараз до роботи або в своїх пральнях або кажуть рубати дерево.

Тут би ще згадти про то множество дїтий, особливо же в т. зв. долішнім місті, які волочать ся по улицях, жебрають і крадуть. Тоті дїти то справдешна язва Ню Йорку, з котрою годї дати собі ради. Бувають що дня случаї, що горда таких недолїтків волоцюгів нападе на старшого чоловіка, зневажить его, наббє і покалїчить та ограбує. З тими малими злочинцями навіть і полиция не годна собі дати ради. Недавно був навіть такий случай, що перед судом, установленим для дїтий ставало трох маленьких розбишаків, котрі мали ледви по шіст літ; они напали були в білий день і на досить ожевленій улици на 20-лїтну дівчину та обрабували єї.

Специяльностию Ню-Йорка суть дальше тоті злочинцї, що завели торговлю людским товаром і завозять з Европи зваблені хатрим способом дівчата, котрі не лиш зводять на неморальну дорогу, але й роблять з них невільницї, гірші як були колись муринки. Майже кождий корабель, що приїздить з Европи, привозить такі нещасливі жертви, на котрих ждуть вже ніби то їх ню йорскі „своякн“ і забирають їх з собою. Лиш мало коли удасть ся полициї прихопити „властителя“ таких невільниць а тоді замикають его на рік і на більше до криміналу.

Наконець треба тут згадати ще про „Чорну руку“, тайне і італїяньске товариство злочинцїв, котре на своїх земляках і инших богатих людях вимушує погрозами великі суми. Се товарисво має своїх членів в цїлих Сполучених Державах, але головним его осідком єсть Ню-Йорк. Члени сего товариства злочинцїв убили недавно тому свого найнебезпечнійшого ворога, ню-йорского аґента полицийного Петровіна, котрий тропив їх з цїлою енергією і замикав до криміналу. Той Петровіно дослідив, що „Чорна рука“ має в Сполучених державах що найменше 30.000 членів, з чого 10.000 припадає на сам Ню Йорк. Петрозіно дїставав що дня що найменше 10 листів від загрожених „Чорною рукою“ купців з просьбою о поміч. Він тропив так ревно тих злочинцїв, що загнав ся за ними на Сицилію і тут „Чорна рука“ смерть ему зробила.

(Дальше буде).

та в женьских руских школах у Львові і на основі своїх помічень з практики уложив сей підручник, необхідний для кождого учителя чи учительки руханки. Наука рядових вправ поділена у сім підручнику на 25 лекций, а виконаня ріжних зворотів унагляднені ілюстрациями. Заслугою автора є виналдене влучних термінів приказництва, бо дотеперішні, уживані в школах, чи при вправах Соколів і Січий, були переважно живцем ковані з чужих мов. Розвідка проф. Боберского має 58 сторін, вел. 8-ки і вийшла окремою відбиткою накладом львівского „Сокола", якого головою є шан. автор.

В урядовій части звіту стоїть на першім місци, як звичайно, спис учительского збору. З него бачимо, що в головнім заведеню крім директора було 34 учительскі сили до обовязкових і 9 до надобовязкових предметів. У филії крім управителя було 19 учительских сил до обовязкових а 6 до надобовязкових предметів. Потім слідує в звіті плян науки обовязкових і надобовязкових предметів, а потім теми до письменних задач. В дальшім відділі п. з. „Прибори наукові" подано, що в головнім заведеню прибуло в бібліотеці учителів 66 нових книжок та 33 периодичні видавництва, бібліотека учеників збільшила ся о 76 руских книжок, 6 польских і 10 німецких, фізикальний кабінет збогатив ся 17 новими приборами, природописний 3, ґеоґрафічний 12 а до науки рисунків закуплено за 72 К нових моделів. У филії прибуло до учительскої бібліотеки 42 томи, до бібліотеки учеників 60 руских, 24 польских а 9 німецких книжок, в фізикальній бібліотеці прибуло нових приборів 17, в природописній 20 оказів, а до нагляднoї науки 51 приборів. По дальших розділах про розпорядженя властий і хронольоґію заведеня звіт згадує про читальню для ґімн. молодїжи, в якій ученики мали 20 рефератів. При кінци року завязали ся при читальни три кружки літературний, історичний і природничий. Дальше звіт подає статистику учеників В головнім заведеню було в 17 відділах 708 учеників, з поміж яких одержало при клясифікациї: 100 відзначаючий поступ, 493 добрий, 19 достаточний, 41 недостаточний, 48 поправку з 1 предмету, а 7 неклясифіковано. У филії було в 9 відділах (5 кляс) 449 учеників, з яких неклясифіковано 3, а 42 дістало відзначаючий степень, 288 добрий, 53 достаточний, 37 недостаточний а 26 поправок. Загалом клясифікация випала зглядно добре.

— **Побитє міністра.** Посол француского парляменту Карло Бо, котрого міністер Кельйо (Cailloux) несправедливо вмішав до справи підчас дискусиї над проектом закона про умову з „Massagerie maritime", ударив міністра два рази в лице на подвірю парляменту. Кельйо відійшов зі словами: „Поличник від вас мене не може образити"! Всеж таки визвав опісля посла на поєдинок. Стріляно два рази з пістолетів, але нікотрий з противників не потерпів рани.

— **Виділ Рускої Захоронки** розписує конкурс з днем першого вересня на посаду управительки в Захоронці у Львові. Від кандидатки вимагає ся диплому з укінченого курсу Фребля. Пані, котрі окрім сего курсу укінчили семинар, мають першеньство. Рефлектуючі на сю посаду зволять звернути ся о близші інформациї до п. В. Коцовскої у Львові, ул. Фрідрихів ч. 12.

— **О зелїзничу катастрофу в Єзуполи** відбула ся карна розправа перед карним судом в Станиславові. На лаві обжалуваних засідали зелїзничий кондуктор Андрій Обух і зелїзничий машиніст Леопольд Тепер. Прокураторія обжаловує їх о те, що дня 14 грудня м. р. спричинили виїзд товарового поїзду із стациї Єзупіль в напрямі до Станиславова, заки відійшов зі Станиславова поїзд особовий, наслідком чого наступив карамболь. Оба поїзди вискочили із шин, кілька ваґонів знищило цілковито, а инші значно ушкодило. Наслідком тої катастрофи 21 осіб потерпіло тяжкі рани а шість лекше стовченя. Керманич поїзду Обух звиняє ся тим, що будучи утомлений довгою а тяжкою службою, забув про вимину не поїздів. Тодї був він 29 годин на ногах і службою був таки знесилений, що не тямив про вимииане поїздів. Врештою бачив знак, даний єму рукою начальника стациї, що може їхати дальше. Другий обжалуваний, машиніст Леопольд Тепер зізнав, що сповняв службу сему з ряду ніч і лише завдяки величезному напруженю волї міг опанувати цілковиту безвладність тіла. Про вимину не поїздів вправді знав, але зі знаку даного рукою начальником стациї, гадав, що вимину не буде. Сьвідок п. Марґах, начальник стациї, заперечив рішучо, немов би давав який знак рукою. По переведеній розправі трибунал засудив Обуха на два місяцї вязниці а Тепера увільнив. Шкода, заподіяна катастрофою, виносить в самім технічнім материялі 246 650 корон, не числячи тих сум, які зелїзничий скарб виплатив і виплатить пошкодованим.

— **Реорґанїзация Босни.** З Відня доносять, що теперішний комендант Босни і Герцеґовини, ґенерал піхоти Варешанін буде іменований намістником для тих країв. Босна і Герцеґовина буде поділена на два корпуси: XV. буде обіймати Босну і північну Дальматию, XVI. (новий) Герцеґовину і полудневу Дальматию. Комендантом нового корпуса стане ґенерал Цвіткович, приділений тепер до Львова.

† **Померли:** Евпалія з Филипових Білиньска, жена пароха в Грусятичах, дня 9 го с. м.; — Кирило Окуневский, аптикар в Кіцмани на Буковині, дня 8-го с. м. в 66-ім році житя; — Павло Козюк, парох у Васпі, стрілиского деканата, дня 7 го с. м., в 58 ім році житя, а 29 ім сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 13 липня. Korresp. Wilhelm доносить, що цїсар виїде в середу о год. 8 вечером до Ішля.

Відень 13 липня. Wiener Allg. Ztg. доносить, що делеґациї будуть в сім році скликані дуже вчасно. З причини угорскої кризи не порушувано доси тої справи, однако єсть намір скликати делеґацию можливо найскорше.

Будапешт 13 липня. Угорский сойм по дискусиї ухвалив приймити до відомости рескрипт о іменованю нового правительства і переслати єго палатї панів. Ухвалено дальше відложити наради сойму до 28 вересня.

Константинополь 13 липня. Вчера відбула ся нарада представителів держав опікуючих ся Кретою, аби уложити ноту, яка має бути нині доручена турецкому правительству.

Льондон 13 липня. Урядово доносять, що цар прибуде до Кавс дня 2 серпня.

Решт (в Персиї) 13 липня. Оногди прибула сюди часть російскої піхоти і одна батерия.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, 8^{40}, 9^{50}.

*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.

З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.

*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.

З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9^{39}.

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8^{21}.

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:

що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.

„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.

„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.

в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.

З Янова:

що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25},

в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·10.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.

З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30 *), 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.

*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.

*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.

До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)

*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.

До Вовкова: 5^{14}*), 7·13, 1·30*), 2·52.

*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.

*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:

що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.

„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.

„ 1/7 до 31/8 5·50.

в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30 8^{34}.

від 1/6 до 30/9 12·41.

від 1/7 до 31/8 9.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35

в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).